

Karácsony környékén megértőbbek vagyunk

Fedél és cél nélkül

Amikor először megy mínuszba a hőmérő higanyszála, s fázósan összebb húzzuk a kabátunkat, másként tekintünk a hajléktalanokra is. A fedél nélkül élők számára ez a krízisidőszak kezdete. A meleg ételt, pokrócot elfogadják, de sokan inkább megfagynak, mint sem hajléktalanszállóba menjenek.

Győri-Dani Lajos, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat budapesti vezetője elmondta, novembertől azok az intézmények is befogadják éjszakára a fázó embereket, amelyek nem erre szakosodtak. Elindultak az esti teajáratok, pokróccal, meleg teával, szendvicssel érkeznek a hajléktalanok bűvőhelyeire. Az esti orvosi ellátás keretében az utcai szociális munkásokkal – legalább hetente kétszer – egy orvos is felkeresi a hajléktalanokat, igyekeznek meggyőzni a beteg embereket, hogy vállalkozzanak az intézményes ellátásra. Novemberben indult az albérlet program is, melynek lényege, hogy akiket csak lehet, nem a hajléktalanszállóra invitálnak, hanem igyekeznek albérletre juttatni.

Karácsony környékén többen adakoznak, így mi a januári, februári időszakra szervezzük az utcai melegétel-osztásokat, amikor már alábbhagy az adakozókedv. Óbudán a munkügyi irodánk igyekszik minél több embert elhelyezni, mert az jelent igazi kapaszkodót ahhoz, hogy visszataláljanak a régi életükhöz. Tapasztalatunk szerint a kisebb létszámú munkahelyeken jobban figyelnek egymásra az emberek, ez segít a beilleszkedésben is.

Az utcán élők nagy része senkiben sem bízik, tőlünk is csak a közvetlen segítséget fogadják el. Takarót, teát, élelmet. Az utcai szociális munka a legnehezebb része a hajléktalanok ellátásának, nehéz eljutni addig, hogy együttműködjenek velük a rászor-

Van, akinek egy buszvégállomás lett a maga választotta otthona

ulóak. Legtöbbször csak akkor hajlandók erre, mikor már nagyon rossz a fizikai, mentális állapotuk. Akik kiilleszkedtek a társadalomból, s a minimális szabályokat sem akarják betartani, amit a hajléktalanszállón kérnek tőlük, azokkal nehéz kommunikálni.

– Ennek ellenére sem szabad magukra hagyni őket! Legtöbbször rájuk haragszunk, hogy miért ilyenek, de magunkra is haragudhatunk, hogy mitől lett ilyen a világ? Ezt a szociális munkásoknak is nehéz néha feldolgozni – fogalmazott Győri-Dani Lajos.

Ma Magyarországon jog szerint bárhová be lehet jelentkezni, egy hajléktalan akár a Fő teret is megjelölheti lakhelyül. Egyedül a területtulajdonos dönthet úgy, hogy ezt nem tűri. A jelenleg vitatott tulajdonú Bogdáni úti buszvégállomáson él Csaba, elmondása szerint több éve hajléktalan. Leterített takarói, kis könyvhalma a Bibliával a tetején ismerős látvány a 86-osra várakozók számára. Saját bevalása szerint alkoholistá és ez-

ágában sincs beköltözni egy hajléktalanszállóba. Pedig szüksége lenne a segítségre, mert részegen elesett a buszmegálló lépcsőjén, megsérült a lába. Szerinte a szállón lopnak, nem bízik senkiben, talán csak az újlaki templom melletti caritást tartja elfogadhatónak. Azt mondja magáról, újságíró volt egykor, mint az apja. ötven „rugóért” elmesélné az életét. Majd tovább álmodozik. – Ha meggyógyulok, szerzek lakást, veszek egy szövegszerkesztőt és bestsellert írok...

Győri-Dani Lajos azt mondja, nem támogatják abban a hajléktalanokat, hogy demonstratív módon ilyen látványos helyre költözzenek. – Ezzel nem tesznek jót sem önmaguknak, sem a sors társaiknak, csak erősítik a sztereotípiákat, amelyek nehezzé teszik a munkánkat. A szociális munkásnak nincs jogköre ahhoz, hogy ezt meggátolja, a mi feygyverünk a szelíd erőszak, a szeretet. Megpróbáljuk őket annyira szeretni, hogy képesek legyenek ezt elhinni nekünk.

L. I.

A szállókon fontos kritérium a józanság mellett a tisztaság is, ezért vannak, akik felkeresik a nappali melegedők mosószobáit

Foto: Hejly Téma